प्रस्कण्वः काण्वः। अग्निः, १० (उत्तरार्धस्य) देवाः। अनुष्टुप्।

त्वमेये वसूँरिह रुद्राँ अदित्याँ उत। यजा स्वध्वरं जनं मनुजातं घृतप्रुष्म्॥ १ ॥०४५ ॥०१

अग्ने। त्वम्। वसून्- उपासकानां रक्षावरणभूतान्। वस आच्छाद्ने। रुद्रान्-उपासकोपयोगिवेगाधिदेवान्। उत- अपि च। आदित्यान्- अखण्डप्रकृतिजान्। यज- पूजय। मनुजातम्- ज्ञानजम्। अवबोधरसजातम्। मन ज्ञाने। मनु अवबोधने। घृतप्रुषम्- घृतप्रवाहकम्। घृतसेक्तारम्। घृतपूरकम्। घृतं ज्योतिः। स्वध्वरम्- ध्वररिहतं सर्वभृतिहतकरम्। जनम्- देव्यं जनम्। यज- पूजय। सङ्गतं कुरु॥१॥

श्रुष्टीवानो हि दा्शुषे देवा अंग्ने विचेतसः।

तान्नोहिदश्व गिर्वणुस्त्रयस्त्रिंशतमा वह॥ १ ॥०४५॥०२

गिर्वणः- स्तुतिभिर्वननीय। रोहिदश्व- प्रवृद्धप्राण। रुह बीजजन्मिन। अग्ने- सर्वभूतिहतकतो। विचेतसः- विशिष्टचेतनाः। दाशुषे- दायकाय। श्रुष्टीवानः- प्रेरणासंभक्तारः। श्रुष्टिः प्रेरणार्थः। वन संभक्तौ। तान्। त्रयिश्चंशतम्। आ वह- प्रापय॥२॥

<u>प्रियमेध</u>वदंत्रिवज्ञातवेदो विरूपवत्।

अङ्गिरस्वन्महिव्रत् प्रस्केण्वस्य श्रुधी हर्वम्॥ १॥०४५॥०३

महिव्रत- महत्प्रकृतिनियतिसंपन्न । प्रस्कण्वस्य- प्रकर्षमेधासंपन्नस्य । प्रियमेधवत्- प्रिययज्ञसंपन्नं प्रियमेधासंपन्नम् । अत्रिवत्- ग्रहणशक्तिसंपन्नम् । विरूपवत्- रूपातीतध्यानसंपन्नम् । अङ्गिरस्वत्- प्रचेतनाङ्गनशीलम् । हवम्- आह्वानम् । श्रुधि- शृणु ॥३॥

महिकेरव ऊतये प्रियमेधा अहूषत। राजन्तमध्वराणामुग्नि शुक्रेण शोचिषा॥ १॥०४५॥०४

शुक्रेन शोचिषा- शुद्धप्रकाशेन। अध्वराणाम्- ध्वररिहतेषु सर्वभूतिहतकर्मसु। राजन्तम्-प्रकाशमानम्। अग्निम्- सर्वभूतिहतकतुम्। ऊतये- रक्षाये। महिकरवः- महतां कर्मणां कर्तारः। प्रियमेधाः- प्रेमिस्निग्धयज्ञाः। अहूषत- आहूतवन्तः॥४॥

घृताहवन सन्त्येमा उ षु श्रुधी गिरः।

याभिः कण्वस्य सूनवो हवन्तेऽवसे त्वा॥ १ ॥०४५ ॥०५

कण्वस्य- मेधाविनः । सूनवः- पुत्राः शिष्याश्च । याभिः- यैर्मन्त्रेः । त्वा- भवन्तम् । अवसे- रक्षायै । हवन्ते- आह्वयन्ति । इमा गिरः- तान् मन्त्रान् । घृताहवन- ज्योतिषा ज्ञानेनाहूयमान । सन्त्य-दायक । सु- सुष्ठु । श्रुधि- शृणु ॥५॥

त्वां चित्रश्रवस्तम् हर्वन्ते विक्षु जन्तवः।

शोचिष्केशं पुरुष्रियाग्ने हव्याय वोळ्हेवे॥ १ ॥०४५ ॥०६

चित्रश्रवस्तम- चिदाकाशस्थमन्त्रश्रवणसंपन्नतम। पुरुप्रिय- बहुप्रेमभाजन। हव्याय वोळ्हवे-हव्यवाहाय। शोचिष्केशम्- प्रकाशरिमम्। त्वाम्- भवन्तम्। विश्च- प्रजानां मध्ये। जन्तवः-प्रजाः। हवन्ते- आह्वयन्ति ॥६॥

नि त्वा होतारमृत्विजं दिधरे वसुवित्तमम्।

श्रुत्केर्णं सप्रथस्तम् विप्रा अग्ने दिविष्टिषु॥ १ ॥०४५ ॥०७

अग्ने- सर्वभूतिहतकतो । दिविष्टिषु- दैवचेतनिजज्ञासासंपन्नोपासनेषु । विप्राः- मेधाविनः । होतारम्-द्योतनशक्तीनामाह्वातारम् । ऋत्विजम्- आचार्यभूतम् । वसुवित्तमम्- संपद्विदामुत्तमम् । श्रुत्कर्णं-अस्मदाह्वानश्रोतारम् । सप्रथस्तमम्- प्रख्यातम् । त्वा- भवन्तम् । नि- नितरां । दिधरे-धृतवन्तः ॥७ ॥

आ त्वा विप्रा अचुच्यवुः सुतसौमा अभि प्रयः।

बृहद्भा बिभ्रंतो ह्विरम्ने मर्तीय दाशुषे॥ १ ॥०४५ ॥०८

अग्ने। दाशुषे मर्त्याय- दात्रे मनुष्याय। बृहद्भा हविः- महज्ज्योतीरूपं हविः। बिभ्रतः- धारयन्तः। सुतसोमाः- निष्पन्नरसाः। विप्राः- मेधाविनः। प्रयः- तेषां हविषां वृद्धिम्। अभि- अभिलक्ष्य। त्वा- भवन्तम्। आ अचुच्युवुः- आगतवन्तः। च्युङ् गतौ॥८॥

प्रात्यांच्यं सहस्कृत सोम्पेयाय सन्त्य।

इहाद्य दैव्यं जर्नं बर्हिरा सादया वसो॥ १ ॥०४५ ॥०९

सहस्कृत- सहनाख्यशीलेन रचित । सन्त्य- दायक । वसो- चित्तवृत्तिस्तम्भकारक । वसु स्तम्भे । प्रातर्याव्णः- उषित आगच्छतः इत्याधिभौतिके । ज्ञानोदयकाले आगच्छत इत्याध्यात्मिके । देवान् । बिहीं:- चित्ताकाशे । बिहीं:शब्दोऽन्तिरक्षनामसु पिठतः । आ सादय- प्रापय । इह- अत्र । अद्य- इदानीम् । देव्यम्- दिव्यचेतनावन्तम् । जनमि । बिहींरा सादय ॥९॥

अर्वाञ्चं दैव्यं जनमये यक्ष्व सहितिभिः।

अयं सोमः सुदानवस्तं पति तिरोअह्व्यम्॥ १॥०४५॥१०

अर्वाञ्चम् अस्मदिभमुखम् । दैव्यम् - दिव्यचेतनावन्तम् । जनम् । सहृतिभिः - समानाह्वानेदेवैः । यक्ष्व - यज । अग्ने । सुदानवः - हे शोभनदायका देवाः । अयम् - एषः । सोमः - रसः भवतामेव । तिरोअह्वयम् - स्विस्मन् अन्तर्गतदेवप्रज्ञम् । रात्रिर्मनुष्यप्रज्ञा दिनं देवप्रज्ञा श्रुतो । अह्वयं देवप्रज्ञा । सा सोमाख्ये रसे तिरोहिता अन्तर्भृता । सात्विके जीवने यो रसोऽस्माभिरनुभूयते तिस्मन्नेव देवप्रज्ञा तिरोभूता अन्तर्गता आच्छादिता गुप्ता गृहितेति भावः । तम् - तं रसम् । पात - पिबत ॥१०॥

